

Sygn. akt II KK 80/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

Protokolant Anna Janczak

w sprawie A. B.

skazanego z art. 178a § 4 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu - w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 20 kwietnia 2017 roku

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K (...) A. B. został uznany za winnego tego, że w dniu 12 stycznia 2016 r. w W., poruszając się drogą publiczną na ulicy D. do ulicy M., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,29 mg/l - 0,25

mg/l – 0,17 mg/l – 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem marki Opel Astra nr rej. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. akt III W (...) oraz dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 czerwca 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III W (...) i tak opisany czyn zakwalifikował jako występki z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to skazał go, a na podstawie tego przepisu w zw. z art. 37a k.k. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany cel społeczny w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, zaś na podstawie art. 43a § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do zapłaty kwoty 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 6 maja 2016 r. bez kontroli instancyjnej.

Kasację od powyższego wyroku wniósł na korzyść skazanego Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 178a § 4 k.k. polegające na jego błędnej wykładni przez uznanie, że skazanie oskarżonego A. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. w sprawie III W (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie po użyciu alkoholu, tj. popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. oraz orzeczenie za taki czyn zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowi podstawę do przyjęcia surowszej odpowiedzialności karnej i w konsekwencji skazaniu oskarżonego za występki z art. 178a § 4 k.k. oraz orzeczeniu na podstawie art. 42 § 3 k.k. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, jak również zobowiązaniu A. B. do zapłaty kwoty 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, podczas gdy ustawowym znamieniem przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. jest wyłącznie uprzednie prawomocne skazanie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie

nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak również za przestępstwo określone w art. 173 k.k., art. 174 k.k., art. 177 k.k. lub z art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuszczenie się przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego okazała się zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Rację ma Prokurator Generalny, że skazanie A. B. na podstawie art. 178a § 4 k.k. nastąpiło z rażąco obrazą tego przepisu.

Na wstępie podnieść trzeba, że z uwagi brak kontroli instancyjnej, zaskarżone orzeczenie nie zawiera co prawda pisemnych motywów rozstrzygnięcia, niemniej przyjąć należy, co też poniekąd wynika z samej sentencji orzeczenia, że podstawą surowszej odpowiedzialności oskarżonego z art. 178a § 4 k.k. był fakt uprzedniego skazania A. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt III W (...) oraz orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Rzecz jednak w tym, że jak wynika z załączonej do akt kopii tego orzeczenia dotyczy ono skazania A. B. za czyn polegający na tym, że w dniu 6 maja 2015 r. około godziny 23-ciej w W. przy ulicy W., na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki Opel Astra o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu – wynik analizy w wydychanym powietrzu I próba – 0, 15 mg/l, II próba – 0,16 mg/l, tj. wykroczenie z art. 87 § 1 k.w., za które wymierzono karę grzywny w wysokości 2000 zł oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy z obowiązkiem zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Powyższe potwierdza informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego, na co słusznie zwraca uwagę skarżący. Z zawartych tam danych wynika

bowiem, że jedyne przestępstwo, za które A. B. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 czerwca 2012 r., sygn. akt II K (...) dotyczyło czynu z art. 254 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k.

Nie dostrzegł natomiast orzekający w tej sprawie Sąd, że w dacie popełnienia czynu przypisanego przedmiotowym wyrokiem nakazowym, tj. na dzień 12 stycznia 2016 r. oskarżony nie był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., art. 174 k.k., art. 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak również nie orzeczono wobec niego w związku ze skazaniem za takie przestępstwo środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co oznacza, że nie można także przyjąć, że przypisanego czynu dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za przestępstwo.

Jednoznaczne brzmienie przepisu art. 178a § 4 k.k., który umożliwia wymierzenie surowszej sankcji karnej, nie pozostawia wątpliwości, że okolicznością kwalifikującą jest wcześniejsze prawomocne skazanie w warunkach art. 178a § 1 k.k. lub za przestępstwo z art. 173, 174, 177 lub 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Ponadto do takich okoliczności należy dopuszczenie się przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 k.k. w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Skazanie za wykroczenie i wymierzenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie stanowi natomiast okoliczności kwalifikującej (zob. wyrok SN z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt II KK 296/14, Prok. i Pr.-wkł. 2015, nr 3, poz. 6).

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w W. uwzględni powyższe uwagi, dokona właściwej oceny sytuacji prawnej skazanego i w oparciu o przeprowadzoną w ten sposób syntezę wyda wolne od wad rozstrzygnięcie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.

r.g.